

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 245. Nam digna factis recipimus. v. 41.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

§. 244. *Et nos quidem iusti. v. 41.*

Iustus accusator sui est, ait scriptura, mira sententia, vera tamen nam per fidem iam iustificatus primum agnoscit, sicuti latro bonus, & confitetur peccata sua, & innocentiam Christi, & contritus de his, libens recipit pœnitentiam & pro satisfactione crucis mortificationem, confusionem & tormenta huius vitæ tolerat & exemplo est alijs ad conuersionem, hinc exaggerat peccata sua dicendo aliquando etiam coram hominibus, ea grauissima esse, & pœnam maiorem meruisse quam ferat.

Salue latro, salue pœnitentium exemplar. Tu melius ostendis viam saluam quam Apostolus Christi Iudas, iste ex Apostolo factus est Dux volentium vitam. Salue ego te sequar in pœnitentia, qui secutus sum in impœnitentia. Latrocinatus sum ego, pro dolor, animam meam peccatis occidendo & aliorum animas scandalum dando. ecce pœnitentiam ago, & iam incipio.

§. 245. *Nam digna factis recipimus. v. 41.*

Pergit latro bonus prædicare ex sua Cathedra & tacente principali magistro propter causas ratiocinabiles sub magister pro eo verbum bonum eructat quod principalem Magistrum loqui non quadrabat, nempe confessionem culpæ, cui debita sit pœna, quam portant, quasi diceret, iusto iudicio & ordinario processu, damnati sumus, quia fures & latrones, bonorum spoliatores fuimus & vitæ hominum præter innumera alia peccata de quibus coniuncti iudicialiter & confessi. hic autem Iesus sanctus segregatus à peccatoribus nulla contra eum allato testimonio veraci, neque confessus, sed tanquam ovis innocens ad victimam ducta, per aliorum inuidiam & peccatorum in hac specie damnationis reperitur, & ideo tu peccator non habes ius ipsi improperandi damnationem.

Vide quantam suorum criminum cognitionem habuerit pius hic latro, quantoque eorum odio tactus sit, dum ait, *nos quidem digna factis recipimus!* comprobatur iudicium sententiam, eique subscribent, libenter se mortem subire profiterentur: deinde non timet irritare Iudæos, à quibus iratis tunc maxime omne genus ludibrij & cruciatus expectare poterit, maxime cum alter latro contraria via gradiebatur, qui, ideo, vt credibile est, conuicta in Dominum tam acerba iaciebat, vt ea ratione Iudæorum sibi conciliaret beneuolentiam, quod tamen iusto Dei iudicio non obtinuit, At hic, cuius cor tetigerat criminum suorum dolor,

nihil magis cupiebat, quam quidquid vitæ reliquum haberet in emendandis peccatis insumere, erat in lucro positurus si ob eam causam a ludæis atrocius plesteretur. O quam diuersæ sunt viæ hominum! & quam dispares consequenter exitus eorundem!

§. 246 Hic vero nihil mali gessit. v. 41.

Vnde quæso tibi ô latro, ruri solum & carceribus, assueto ista cognitio & iudicium? ut scias hunc nihil mali fecisse! miror, an tibi hoc cœlestis Pater reuelauit? an argumentis quibusdam & discursibus ernisti? an in eo innocentiam dare es intuitus? Certe nescio quomodo ad illam scientiam perueneris, gaudeo tamen quomodocunque perueneris, te peruenisse eo, quia mihi profuit valde tua cognitio & coniuncta ei confessio, imò toti mundo, qui singulis annis audit eam confessionem & gaudet in Deo suo, Iesus, quod à te clamantibus impijs contrarium, est innocens declaratus.

Domine Iesu da imitari quem colimus pium, latronem sanctum, ut qui infirmitatis nostræ conselij de tua virtute confidimus, sub tua semper pietate gaudeamus, dixisti enim, bone Iesu, Ego si exaltatus fuero à terra omnia traham ad me ipsum, Ecce exaltatus es. Ecce traxisti latronem, trahere, trahere & me, Domine: trahere oculos, ut nihil iam libeat, nisi vel te, vel propter te videre: trahere intellectum, ut nihil deinceps arbitretur se scire nisi Iesum Deum suum & hunc Crucifixum: trahere voluntatem, ut nihil deinceps aut amare aut amare possit, nisi eum qui se tantopore dilexit. Trahat, imò & urgeat me Domine Iesu charitas tua, ut iam non sibi viuaturus tuus, sed ei cui plus mille vitas debet, qui pro ipso mori dignatus est. Paratum cor meum Deus, paratum cor meum, sagittasagitta illud iaculo cordis tui ut fiat cor secundum cor Dei sui, sicuti factum est latronis sancti.

§. 247. Et dicebans ad Iesum: Domine, memento mei. v. 42.

Cum iam bonus latro aduerteret se oleum & operam perdere in latrone consodali, nec spes vlla affulgeret conuersionis post tot effluces, & pias admonitiones, increpationes, argumenta ad hominem, sed ipsum permanere corde obstinato, in sua peruersitate & malitia, cogitavit non negligere propriam animæ salutem, relicto suo socio, & convertit se ad Dominum corde, ore & oculis, videntque eum oleo tendente ad occasum, Christum quoque tendere ad mortem